

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در یونگه ولت
نویسنده: آر نولد شولتسل
برگردان: حمید علوی
۱۵ اگست ۲۰۲۲

کسب و کار جلاد سکه است.

جلاد استعماری غرب و پیروزی طالبان

Foto: Marc Tessensohn/Bundeswehr/dpa

یک سال پس از ورود طالبان به کابل – فتح شهر به دلیل عدم وجود مقاومت ضروری نبود – روزمرگی در کشور هائی که ۲۰ سال جنگ استعماری را در افغانستان به راه انداخته بودند، طبق روال همیشگی پیش می رود. یک نمونه آن، مصاحبه هفته نامه دست راستی "بیلد آم زونتگ" با وزیر کشور المان، نانسی فایزر (سوسیال دموکرات) است، که در این مصاحبه موارد زیر را با حرف های بی محتوایش اعلام می کند:

فایزر «خطرات جدید را از سوی چپ گرایان می بیند و برای مهاجرت بیشتر و اخراج بیشتر تلاش می کند» تنها مشکلی که در مورد افغانستان مطرح می شود، تخلیه نیروهای به اصطلاح محلی است که در واقع شامل افرادی می شود که به عنوان عوامل سرویس های مخفی غربی نیز فعالیت می کردند.

این قبا برای تن دموکرات های نژاد برتر مناسب است: کسانی که به دلیل «همبستگی نامحدود» (گر هارد شرودر) با ایالات متحده آمریکا به ویرانی افغانستان همت گماشتند برای شهروندان این کشور، چه اهمیتی قائلند؟

آنها برای افغانستان «دموکراسی» را وارد کردند و ملتی تازه سرهم بندی کردند – به عبارت دیگر، این باید برای افغانستان بالاترین ارزش ها باشد.

اگر ناتو و اتحادیه اروپا کشوری را بمباران کنند، هزاران غیرنظامی را با هواپیماهای بدون سرنشین به قتل برسانند و احتمالاً حدود ۲۵۰ هزار کشته بر جای بگذارند، همه اینها به این معنی است: ساکنان چنین مناطقی هیچ چیزی سرشان نمی شود و کلاً بی اطلاعند.

دیگر آنها را «بدوی» نمی نامند، فقط جلادان استعماری وقتی آنجا را ترک می کنند همان ویرانی و بدبختی را پشت سر خود می گذارند که در زمان کلونیالیسم به جا می گذاشتند.

روس ها هم فقط از بیرون شبیه اروپائی ها هستند.

علاوه بر این، به گفته وزیر دفاع در آن زمان، پیتر اشتروک (سوسیال دمکرات) در سال ۲۰۰۲، بوندسور باید «از وطن (المان) در افغانستان دفاع می کرد».

شهروندان افغان – به گفته وزارت امور خارجه المان اکنون ۳۰۰ هزار نفرشان پس از اخراج از افغانستان و فرار در المان زندگی می کنند – در حملات ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ که امریکا به بهانه دفاع از میهن جنگ ۲۰ ساله خود را آغاز کرد شرکت نداشتند. اما این حقایق مانع از آن نشد که حزب سوسیال دمکرات حاکم و اتحاد سبزاها اعتبارات جنگ را در اوایل سال ۲۰۰۱ تصویب نکنند.

اعضای «حزب برای سوسیالیسم دموکراتیک PDS» بوندستاگ که در آن زمان از آنها انتقاد می کردند، به همان شیوه ای سرکوب شدند که امروز کسانی که «نقطه عطف یا تغییرزمانه» تحویل تسلیحات و جنگ اقتصادی علیه روسیه را زیر سؤال می برند، سرکوب می شوند.

چه چیزی تعبیر کرده است: هر منتقدی که در جناح چپ دست به این کار بزند توسط خود چپ ها به حسابش رسیدگی می شود.

پرچم بورژوازی المان روزنامه فرانکفورتر آگماینه FAZ روز شنبه خلاصه کرد که افغانستان با پولی «سرمایه گذاری شده» که از غرب عمدتاً به جیب دست نشانده های سیاسی نصب شده در کابل سرازیر شده است، اما «یکی از فاسدترین کشورهای روی زمین و یکی از بزرگترین مناطق تولید مواد مخدر» باقی مانده است. دولت المان نیز نمی تواند بدبختی هائی را که خود ایجاد کرده التیام ببخشد.

نماینده کاریتاس روز جمعه در کابل گفت که غذا به اندازه کافی وجود دارد، اما مردم پولی برای خرید ندارند. بیش از ۵۰ درصد از ۳۸ میلیون نفر از جمعیت افغانستان از گرسنگی و ۹۵ درصد از مشکلات شدید اقتصادی رنج می بردند. ایالات متحده امریکا با سیستم «بیا قاعده» همانگونه که در مورد روسیه هم انجام دادند، عملاً میلیاردها دالر امریکا را از اموال دولتی در افغانستان دزدیدند و همچنان به کشتار با هواپیماهای بدون سرنشین ادامه می دهند. کسب و کار جلاد سکه است.